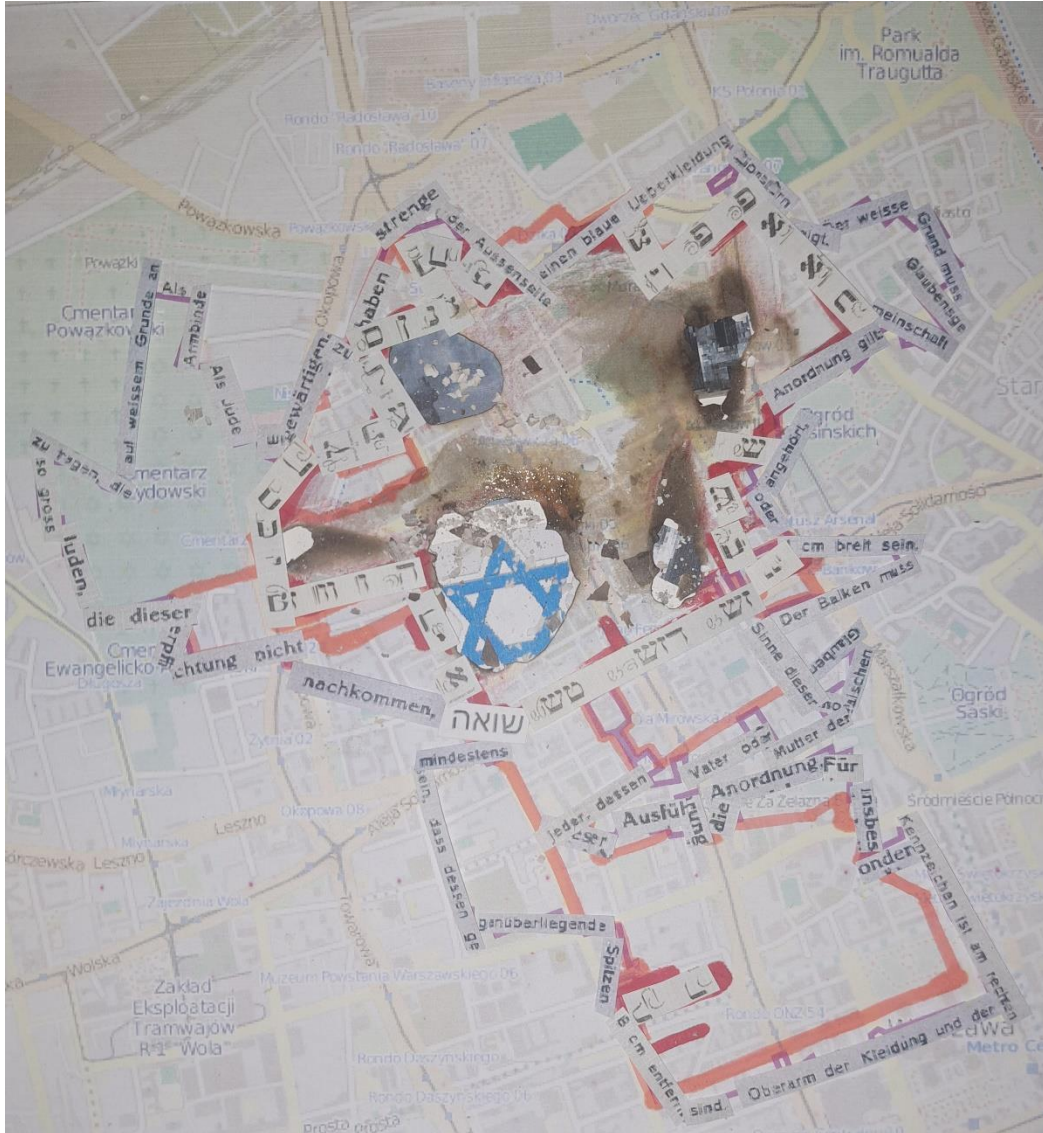

Overall Winner: Kinga Jasnosik

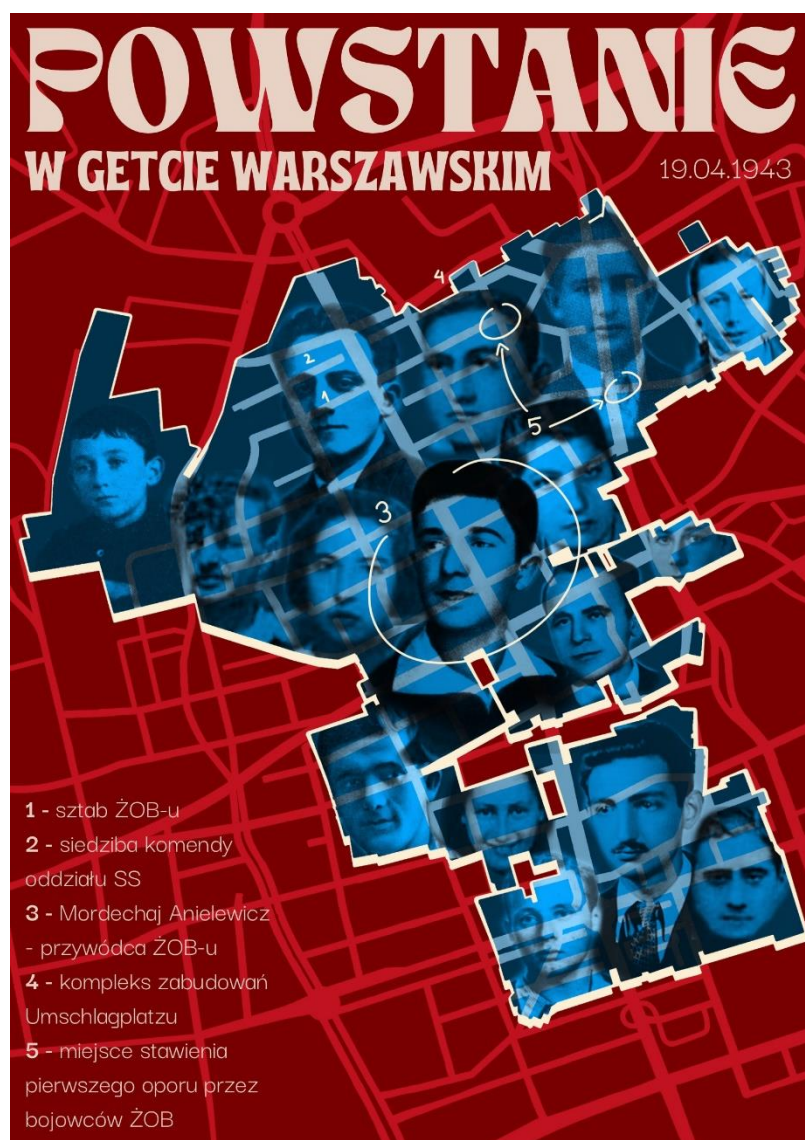
© Kinga Jasnosik

Mój projekt przedstawia granicę getta od samego początku jego powstania wraz z następującymi zmianami jakie zaszły w kolejnych latach, aż do momentu wybuchu powstania 19 kwietnia 1943 roku. Pierwsza granica z 1940 jest obramowana we fragmenty nakazów, jakie Niemcy nadali Żydom i informuje ich o prawach obowiązujących w zamkniętej dzielnicy żydowskiej. Następna granica przedstawiona została w kolorze ceglonym, który nawiązuje do kolejnej zmiany i przesunięcia murów dzielnicy. Jest to symboliczne nawiązanie do oplatających ceglanych murów z drutem kolczastym, które ograniczały życie ludności żydowskiej. Ostatnia granica została

obramowana literami alfabetu hebrajskiego. Jednym, szczególnym znakiem jest słowo, które oznacza Zagładę, bo to właśnie planowali naziści, zagładę Żydów znajdujących się w getcie. Jednakże ludność żydowska postanowiła się sprzeciwić i walczyć o swoją wolność. Wybierali śmierć z bronią w ręku, nie poddanie. Wobec perspektywy nieuchronnej zagłady nie chcieli ginąć biernie. Szczególnym faktem, który trzeba sobie wyobrazić aby zinterpretować tą pracę jest stale unoszący się zapach spalenizny i popiołu, który symbolizuje zmarłych i pomordowanych, tych którzy zostali wysłani do obozów zagłady czy też tych którzy zginęli w walce. Spalone szczątki odnoszą się do taktyki jaką Niemcy stosowali podczas walk z żydowskimi organizacjami jak ŻOB czy też z ŻZW. Dziury i wystające z nich fragmenty odnoszą się do bunkrów, jakie były budowane na terytorium getta, aby jak największa ilość ludzi mogła przetrwać.

My project presents the boundary of the ghetto from its very inception, along with the subsequent changes that occurred over the following years, up until the outbreak of the uprising on 19 April 1943. The first boundary from 1940 is framed with fragments of orders that the Germans gave to the Jews, informing them of the laws in force in the closed Jewish district. The next boundary is depicted in a brick colour, which refers to the subsequent change and shifting of the district's walls. This is a symbolic reference to the enclosing brick walls with barbed wire that restricted the lives of the Jewish population. The last boundary is framed with Hebrew alphabet letters. One particular sign is the word that means Holocaust, as this was what the Nazis planned—the extermination of the Jews in the ghetto. However, the Jewish population decided to resist and fight for their freedom. They chose to die with weapons in their hands rather than surrender. Faced with the prospect of inevitable extermination, they did not want to die passively. A particular fact that must be imagined to interpret this work is the constantly lingering smell of burning and ash, symbolizing the dead and murdered, those who were sent to extermination camps, or those who died in battle. The burnt remains refer to the tactics the Germans used during the fights with Jewish organizations like ŻOB or ŻZW. The holes and protruding fragments refer to the bunkers that were built in the ghetto territory to allow as many people as possible to survive.

Category Winner – Warsaw Ghetto Uprising: Antonina Janicka

© Antonina Janicka

Moja praca skupiona jest na wydarzeniach powstania w getcie warszawskim w 1943 roku. Chciałam w niej pokazać obszar getta w czasie powstania warszawskiego oraz ważne dla tego wydarzenia 3lement na mapie. Moim celem było także pokazanie, że getto nie było wyłącznie terenem na mapie ale również miejscem, w którym ludzie próbowali przetrwać. Kolor niebieski wykorzystany w mojej pracy symbolizuje smutek i przygnębienie oraz nawiązuje do koloru obecnego na fladze Izraela. Zdjęcia twarzy umieszczone wewnątrz obszaru getta na mapie symbolizują ludzi tam uwięzionych. Osoby przedstawione w mojej pracy pochodzą z różnych środowisk – od bohatera powstania w getcie po szarego obywatela.

My work focuses on the events of the Warsaw Ghetto Uprising in 1943. I wanted to show the area of the ghetto during the uprising and the important elements related to

this event on the map. My goal was also to show that the ghetto was not just an area on the map but also a place where people tried to survive. The blue colour used in my work symbolizes sadness and depression and refers to the colour present on the flag of Israel. The photos of faces placed inside the ghetto area on the map symbolize the people imprisoned there. The individuals depicted in my work come from various backgrounds—from a hero of the ghetto uprising to an ordinary citizen.

Images courtesy of Muzeum Getta Warszawskiego (<https://1943.pl/>)

Category Winner – Babyn Yar: Anastasiia Baziulkina, Daria Kovalenko, Vladislav Savenkov

© Anastasiia Baziulkina, Daria Kovalenko, and Vladislav Savenkov

Бабин Яр є однією з найбільших трагедій України. Понад 100 тисяч євреїв було вбито лише через їх національність. Людям говорили, що їх відвезуть у якесь "безпечне місце". Багато хто в це повірив і, як писав Анатолій Кузнецов, прощалися з сусідами, обіцяли писати, доручали їм квартири, речі, ключі, але досить швидко це виявилось хибою. Всюди чулися розпачливе ридання, крики поліцаїв, благання про допомогу, прокляття катам, молитви, які заглушувалися веселими мелодіями вальсів з гучномовців, гуркотом літака, що кружляв над яром... Яр був залитий сльозами, тілами та кров'ю.

Цією роботою ми хотіли б передати емоції тих людей що втратили свої життя в ті дні.

На цих фото можна побачити розпач людей, що зрозуміли, чому їх відвели до яру. Під безжалісний вогонь кулемета поліцаї заганяли палицями розгублених, голих, абсолютно знецілених людей, не даючи їм схаменутися, зорієнтуватися. Тіла мертвих євреїв заповнили яр повністю... Та й не тільки тіла, а й цілі сім'ї, їх минуле, їх майбутнє, та їх мрії. Сам же зображений яр, що

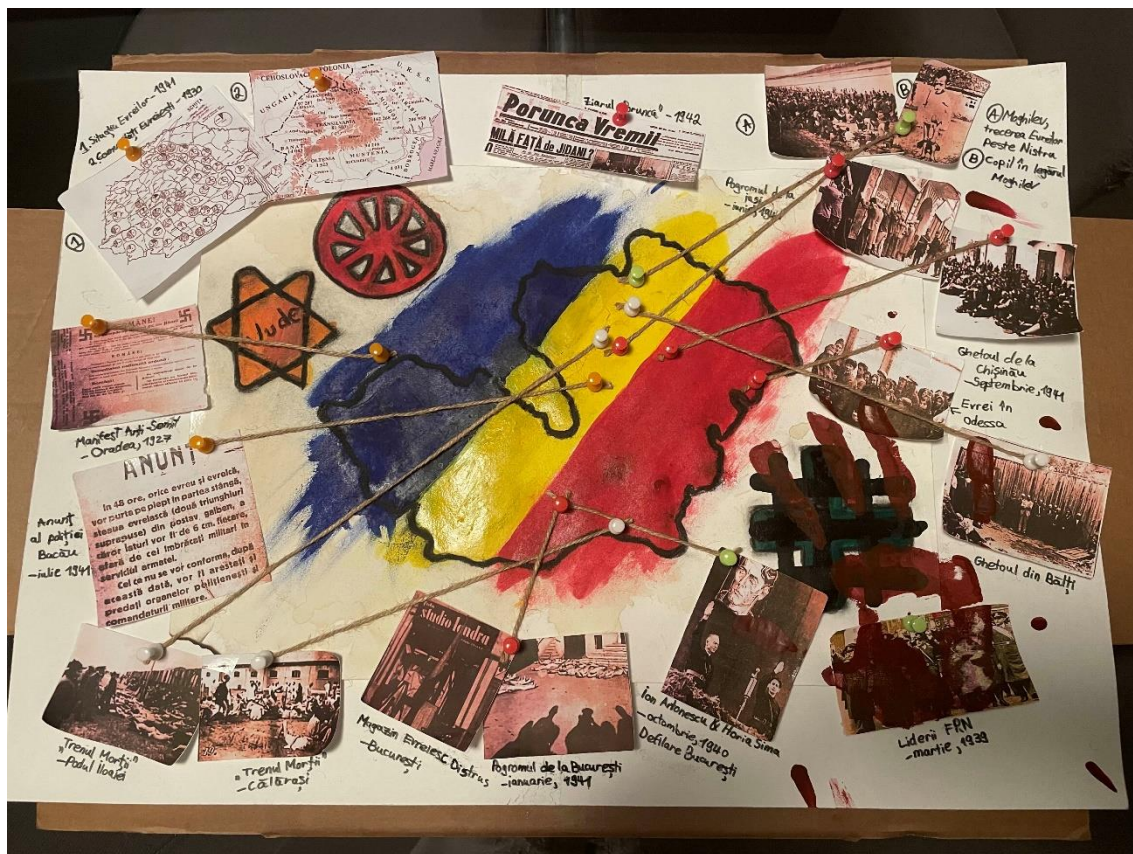
нагадує річкову систему, у вересні 1941 року він нею став, але ця річкова система не була з води, вона була з крові та сліз. Хочемо закінчити цими словами “Бабин Яр забуттю не підлягає!!!”.

Babyn Yar is one of the greatest tragedies of Ukraine. Over 100,000 Jews were killed simply because of their nationality. People were told that they would be taken to some "safe place." Many believed this and, as Anatoly Kuznetsov wrote, they said goodbye to their neighbours, promised to write, entrusted them with apartments, belongings, keys, but quite quickly this turned out to be a mistake. Everywhere there were desperate sobs, the cries of the police, pleas for help, curses at the executioners, prayers drowned out by the cheerful melodies of waltzes from loudspeakers, the roar of an airplane circling over the ravine... The ravine was filled with tears, bodies, and blood.

With this work, we wanted to convey the emotions of those people who lost their lives in those days. In these photos, you can see the despair of people who realized why they were led to the ravine. Under the merciless fire of the machine gun, the police drove the confused, naked, completely distraught people with sticks, not giving them a chance to come to their senses, to orient themselves. The bodies of the dead Jews completely filled the ravine... And not just bodies, but entire families, their past, their future, and their dreams. The depicted ravine itself, resembling a river system, in September 1941, it became one, but this river system was not of water, it was of blood and tears. We want to end with these words: "Babyn Yar must not be forgotten!!!"

Images courtesy of the Foundation and Babyn Yar Holocaust Memorial Centre (<https://babynyar.org/>); United States Holocaust Memorial Museum (<https://www.ushmm.org/>) and Bundesarchiv, Bild 183-N0827-318 / CC-BY-SA 3.0.

Category Winner – Deportations from Romania: Alexandru Ghețu

Lost Destinies: The Silent Journey of Romanian Deportees (abridged)

I chose the topic of *The Deportation of Jews & Sinti-Roma from Romania*, to highlight the role Antonescu's administration played in these atrocities, marking a dark chapter of our history we must never forget. I feel an obligation to confront the shadows of our past, acknowledge the injustices committed, and advocate for a tolerant and united society through my project, *Lost Destinies: The Silent Journey of Romanian Deportees*, ensuring that history serves as a lesson, not a precedent.

After days of research, discussions with teachers & friends, reading books and the resources on your site, I was ready to transform history's weight into a visual representation that embodies the tragedy, resilience, and humanity of those who survived to tell the story of those who did not. The cartography was mainly created by hand, with each detail carrying symbolic meaning. The process was meticulous, emotional, and physically demanding, but it allowed me to interpret these events into a reflective illustration, using my hands as brushes.

The Holocaust is more than a historical event, it is a crucial lesson for humanity. Being profoundly connected to my country's history, I highlighted Romania's role in these tragic events. This is aimed to honor the memory of those who suffered while inspiring others to reflect on the consequences of discrimination. Using my hands to

craft every detail is a tribute to the resilience and humanity of those who endured unimaginable hardship in the concentration camps.

This project is a challenge for us to confront our history and build a culture that values remembrance and empathy. Through documentation, I realized how often people resort to blaming others instead of addressing uncomfortable truths. This manipulation and hate against those who are different remain persistent issues today. By reflecting on the past, we can build a future rooted in empathy, understanding, and mutual respect.